

R O M Â N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
Completele pentru dezlegarea unor chestiuni de drept

Decizia nr. 7/2018 Dosar nr. [436/1/2018](#)

Pronunțată, în ședință publică, astăzi, 26 aprilie 2018

Publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 548 din 02/07/2018

Completul compus din:

Mirela Sorina Popescu - președintele cu delegație al Secției penale a Înaltei de Casație și Justiție -
președintele completului

Aurel Gheorghe Ilie - judecător la Secția penală
Valentin Horia Șelaru - judecător la Secția penală
Rodica Cosma - judecător la Secția penală
Marius Dan Foitoș - judecător la Secția penală
Rodica Aida Popa - judecător la Secția penală
Lucia Tatiana Rog - judecător la Secția penală
Geanina Cristina Arghir - judecător la Secția penală
Francisca Maria Vasile - judecător la Secția penală

S-a luat în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel București - Secția a II-a penală în Dosarul nr. 16.205/299/2017 (3.358/2017), prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea de principiu a următoarei chestiuni de drept: "în interpretarea dispozițiilor art. 55¹ din Legea nr. 254/2013, pentru determinarea restului de pedeapsă rămas neexecutat în vederea aplicării tratamentului sancționator de la art. 104 alin. (2) coroborat cu art. 43 alin. (1) din Codul penal, trebuie recalculată, începând cu data de 24.07.2012, «perioada executată efectiv» din pedeapsa din executarea căreia inculpatul a fost liberat condiționat anterior intrării în vigoare a Legii nr. 169/2017 (prin considerarea ca executate, suplimentar, a 6 zile din pedeapsa aplicată pentru fiecare perioadă de 30 de zile executate în condiții necorespunzătoare), cu efectul micșorării restului rămas neexecutat din pedeapsa anterioară".

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a fost constituit conform prevederilor art. 476 alin. (6) din Codul de procedură penală și art. 27⁵ din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Ședința de judecată a fost prezidată de către președintele cu delegație al Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție, doamna judecător Mirela Sorina Popescu.

La ședința de judecată a participat doamna Valeria Maurer, magistrat-asistent în cadrul Secției penale, desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 27⁶ din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a fost reprezentat de doamna procuror Marilena Mincă, procuror în cadrul Secției judiciare a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Magistratul-asistent a prezentat referatul cauzei, învederând obiectul Dosarului nr. 436/1/2018, respectiv sesizarea prin care Curtea de Apel București - Secția a II-a penală, investită cu soluționarea Dosarului nr. 16.205/299/2017 (3.358/2017), având ca obiect apelul formulat de inculpatul G.N. împotriva Sentinței penale nr. 734 din 20 octombrie 2017 a Judecătoriei Sectorului 1 București, pronunțată în Dosarul nr. 16.205/299/2017, solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile

pentru dezlegarea de principiu a următoarei chestiuni de drept, respectiv "în interpretarea dispozițiilor art. 55¹ din Legea nr. 254/2013, pentru determinarea restului de pedeapsă rămas neexecutat în vederea aplicării tratamentului sancționator de la art. 104 alin. (2) coroborat cu art. 43 alin. (1) din Codul penal, trebuie recalculată, începând cu data de 24.07.2012, «perioada executată efectiv» din pedeapsa din executarea căreia inculpatul a fost liberat condiționat anterior intrării în vigoare a Legii nr. 169/2017 (prin considerarea ca executate, suplimentar, a 6 zile din pedeapsa aplicată pentru fiecare perioadă de 30 de zile executate în condiții necorespunzătoare), cu efectul micșorării restului rămas neexecutat din pedeapsa anterioară".

De asemenea, a precizat că au fost transmise puncte de vedere asupra problemei de drept deduse judecării formulate de judecătorii instanțelor judecătorești de la curțile de apel Galați, Constanța, Cluj, Oradea, Târgu Mureș, Bacău, Brașov, Suceava, Ploiești, Timișoara, București, Iași.

Totodată, a arătat că a fost depus la data de 29 martie 2018 raportul întocmit de judecătorul-raportor, care a fost comunicat părților la data de 2 aprilie 2018, potrivit dispozițiilor art. 476 alin. (9) din Codul de procedură penală.

Reprezentantul Ministerului Public a apreciat că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate a sesizării, prevăzute de art. 475 și următoarele din Codul de procedură penală, inclusiv sub aspectul înrâuririi pe care dezlegarea care se va da dispozițiilor art. 55¹ din Legea nr. 254/2013 o are asupra fondului cauzei, având în vedere că această interpretare are consecință cu privire la stabilirea restului de pedeapsă neexecutat, aspect care influențează aplicarea dispozițiilor art. 104 alin. (2) coroborat cu art. 43 alin. (1) din Codul penal.

A arătat că punctul de vedere al parchetului este în sensul că, potrivit dispozițiilor legale anterior menționate, restul de pedeapsă rămas neexecutat în cazul persoanelor condamnate și liberate condiționat la momentul intrării în vigoare a Legii nr. 169/2017 poate fi recalculat datorită următoarelor argumente:

Din interpretarea art. 55¹ din Legea nr. 254/2013 și a dispozițiilor art. V ale Legii nr. 169/2017 rezultă că nu se face distincție între categoriile de persoane condamnate care pot beneficia de incidența acestor prevederi legale.

Prin urmare, legea nu distinge, astfel că, din punctul de vedere al parchetului, în raport cu momentul intrării în vigoare a Legii nr. 169/2017, se pot întâlni 4 categorii de persoane condamnate care s-ar putea afla în ipoteza normei, și anume: persoanele condamnate care sunt în cursul executării pedepsei la momentul intrării în vigoare a Legii nr. 169/2017; persoanele condamnate care la momentul intrării în vigoare a Legii nr. 169/2017 erau liberate condiționat și se aflau în termenul de liberare condiționată; persoanele liberate condiționat, dar cu privire la care termenul se împlinise la momentul intrării în vigoare a Legii nr. 169/2017, în privința acestora pedeapsa considerându-se executată; persoanele condamnate care executaseră integral pedeapsa înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 169/2017.

A apreciat că scopul acestei legi a fost, pe de o parte, de a se asigura o reducere a populației penitenciarelor, iar, pe de altă parte, de a oferi o compensare a vătămării drepturilor.

Dacă primul scop al actului normativ este acela de reducere a populației din penitenciare, este evident că scopul legii este de a se aplica persoanelor încarcerate la momentul intrării sale în vigoare, dar din cel de-al doilea obiectiv al actului normativ, a apreciat că se poate trage concluzia că, prin dorința de a oferi această compensare, sunt avute în vedere și persoanele care la momentul intrării în vigoare a actului normativ erau liberate condiționat și se aflau în termenul de liberare condiționată, întrucât legea nu distinge. De altfel aceste persoane au fost în aceeași situație juridică, ele au executat pedeapsa în condiții necorespunzătoare și, prin urmare, nu s-ar justifica un tratament diferențiat.

Pe de altă parte, o astfel de concluzie se desprinde și din evoluția normativă a actului normativ anterior menționat, întrucât, inițial, aceste dispoziții erau în capitolul dedicat liberării condiționate,

iar ulterior au fost introduse în art. 55¹ din legea privind executarea pedepselor, care se referă la condițiile de detenție.

De asemenea, prin faptul că aplicarea acestor dispoziții legale se repercutează asupra restului rămas neexecutat și care atrage consecințe din perspectiva aplicării stării de recidivă, a apreciat că au o natură mixtă, au implicat natura unei norme de drept penal, și, nu în ultimul rând, ele operează concomitent cu liberarea condiționată, nu se reduc exclusiv la persoanele cu vocație la liberarea condiționată, pe de o parte, pentru că au fost scoase din acest capitol; pe de altă parte, aceste dispoziții au fost aplicate independent de formularea sau nu a unei cereri de liberare condiționată, atâta vreme cât s-a constatat incidența lor și pe cale administrativă de către administrația penitenciară, așadar independent de procedura liberării condiționate.

A apreciat că toate acestea sunt argumente în sensul că legea nu face distincție, reducerea restului de pedeapsă poate opera și în cazul acestei categorii de persoane, situație în care restul rămas neexecutat se reduce cu zilele compensatorii și în ipoteza săvârșirii unei noi infracțiuni în termenul liberării condiționate, ceea ce se adaugă la pedeapsa aplicată pentru noua infracțiune este acest rest redus ca urmare a aplicării și a dispozițiilor art. 55¹ din legea privind executarea pedepselor.

Președintele Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, doamna judecător Mirela Sorina Popescu, a declarat dezbaterile închise, reținându-se dosarul în pronunțare.

ÎNALTA CURTE,

asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

Prin Încheierea de ședință din data de 14 februarie 2018 pronunțată în Dosarul nr. 16.205/299/2017 (3.358/2017) Curtea de Apel București - Secția a II-a penală a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea dezlegării de principiu a următoarei chestiuni de drept: "în interpretarea dispozițiilor art. 55¹ din Legea nr. 254/2013, pentru determinarea restului de pedeapsă rămas neexecutat în vederea aplicării tratamentului sancționator de la art. 104 alin. (2) coroborat cu art. 43 alin. (1) din Codul penal, trebuie recalculată, începând cu data de 24.07.2012, «perioada executată efectiv» din pedeapsa din executarea căreia inculpatul a fost liberat condiționat anterior intrării în vigoare a Legii nr. 169/2017 (prin considerarea ca executate, suplimentar, a 6 zile din pedeapsa aplicată pentru fiecare perioadă de 30 de zile executate în condiții necorespunzătoare), cu efectul micșorării restului rămas neexecutat din pedeapsa anterioară".

II. Expunerea succintă a cauzei

Curtea de Apel București - Secția a II-a penală a fost sesizată cu apelul formulat de inculpatul G.N. împotriva Sentinței penale nr. 734 din 20 octombrie 2017 a Judecătoriei Sectorului 1 București, pronunțată în Dosarul nr. 16.205/299/2017.

Prin Sentința penală nr. 734 din 20 octombrie 2017 a Judecătoriei Sectorului 1 București, pronunțată în Dosarul nr. 16.205/299/2017, s-au dispus, printre altele, următoarele:

În baza art. 228 alin. (1) din Codul penal, cu aplicarea art. 41 alin. (1) din Codul penal și art. 396 alin. (2) și (10) din Codul de procedură penală a fost condamnat inculpatul G.N. la pedeapsa de 1 an și 3 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de furt.

În baza art. 67 alin. (1) din Codul penal s-a aplicat inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a) și b) din Codul penal, pe o durată de 2 (doi) ani, pedeapsa complementară urmând a se executa conform art. 68 alin. (1) lit. c) din Codul penal.

În baza art. 65 alin. (1) și (3) din Codul penal s-a aplicat inculpatului pedeapsa accesorie a

interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a) și b) din Codul penal, din momentul rămânerii definitive a hotărârii de condamnare și până când pedeapsa principală privativă de libertate va fi executată sau considerată ca executată.

În baza art. 104 alin. (2) teza I din Codul penal s-a revocat beneficiul liberării condiționate din executarea pedepsei de 8 ani închisoare aplicate prin Sentința penală nr. 484 din 29.04.2011 a Judecătoria Sectorului 1 București, rămasă definitivă prin nerecurare la data de 23.05.2011, și s-a dispus executarea restului de pedeapsă de 1.321 zile.

În baza art. 104 alin. (2) teza a II-a din Codul penal raportat la art. 43 alin. (1) din Codul penal s-a adăugat la pedeapsa de 1 an și 3 luni închisoare, aplicată în prezenta cauză, restul de 1.321 zile rămas neexecutat din pedeapsa de 8 ani închisoare aplicată prin Sentința penală nr. 484 din 29.04.2011 a Judecătoria Sectorului 1 București, rămasă definitivă prin nerecurare la data de 23.05.2011, inculpatul urmând să execute pedeapsa rezultantă de 1 an, 3 luni și 1.321 zile închisoare.

Pentru a dispune astfel, Judecătoria Sectorului 1 București a reținut că la data de 17 mai 2017 a fost înregistrat, sub nr. 16.205/299/2017, Rechizitoriul nr. 1.078/P/2017 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Sectorului 1 București din data de 12.05.2017 prin care s-a dispus trimiterea în judecată, sub măsura preventivă a controlului judiciar, a inculpatului G.N., pentru săvârșirea infracțiunii de furt prevăzute de art. 228 alin. (1) din Codul penal, cu aplicarea art. 41 alin. (1) din Codul penal.

În fapt, s-a reținut că la data de 27.01.2017, în jurul orelor 10:45-10:50, inculpatul G.N. a pătruns în sala de conferințe Alcyone situată la mezaninul hotelului Radisson Blu, din București, Calea Victoriei nr. 63-81, sectorul 1, unde, profitând de neatenția persoanei vătămate B.E., a sustras un telefon mobil marca Samsung Galaxy A5 Gold, prejudiciul produs fiind estimat la suma de 2.000 lei.

Având în vedere că inculpatul a beneficiat de liberarea condiționată din executarea pedepsei de 8 ani închisoare, aplicată prin Sentința penală nr. 484 din 29.04.2011 a Judecătoria Sectorului 1 București, rămasă definitivă prin nerecurare la data de 23.05.2011, având un rest de pedeapsă neexecutat de 1.321 zile, instanța a constatat incidența stării de recidivă postcondamnatorie.

Sub aspectul individualizării pedepsei care a fost aplicată inculpatului, instanța a avut în vedere limitele speciale ale pedepsei, reținând că în cauză este incidentă cauza de reducere a limitelor pedepsei prevăzute de art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală privind procedura în cazul recunoașterii vinovăției, precum și criteriile stabilite prin art. 74 din Codul penal.

În consecință, în baza art. 228 alin. (1) din Codul penal a constatat că pedeapsa aplicabilă pentru săvârșirea infracțiunii de furt este de la 6 luni la 3 ani închisoare, alternativ cu amenda, iar în urma aplicării dispozițiilor art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală, instanța a constatat că noile limite reduse sunt închisoarea de la 4 luni la 2 ani, respectiv între 135 și 225 zile-amendă.

În aceste condiții s-a orientat la pedeapsa principală de 1 an și 3 luni închisoare.

Având în vedere că, prin Sentința penală nr. 1.607 din 13.10.2014 a Judecătoria Găești, rămasă definitivă prin necontestare la data de 17.10.2014, s-a dispus liberarea condiționată a inculpatului G.N. din executarea pedepsei de 8 ani închisoare aplicate prin Sentința penală nr. 484 din 29.04.2011 a Judecătoria Sectorului 1 București, rămasă definitivă prin nerecurare la data de 23.05.2011, fapta dedusă judecării fiind comisă și descoperită în interiorul termenului de supraveghere, în baza art. 104 alin. (2) teza I din Codul penal, instanța de fond a revocat beneficiul liberării condiționate din executarea pedepsei de 8 ani închisoare și a dispus executarea restului de pedeapsă de 1.321 zile.

În baza art. 104 alin. (2) teza a II-a din Codul penal raportat la art. 43 alin. (1) din Codul penal a adăugat la pedeapsa de 1 an și 3 luni închisoare, aplicată în prezenta cauză, restul de 1.321 zile rămas neexecutat din pedeapsa de 8 ani închisoare aplicată prin Sentința penală nr. 484 din 29.04.2011 a Judecătoria Sectorului 1 București, rămasă definitivă prin nerecurare la data de

23.05.2011, inculpatul urmând să execute pedeapsa rezultantă de 1 an, 3 luni și 1.321 zile închisoare.

Împotriva Sentinței penale nr. 734 din 20 octombrie 2017 a Judecătoria Sectorului 1 București, pronunțată în Dosarul nr. 16.205/299/2017, a declarat apel în termen inculpatul G.N., solicitând, în esență, reindividualizarea pedepsei.

La termenul din data de 14 februarie 2018, Curtea de Apel București - Secția a II-a penală, din oficiu, a apreciat că se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru a pronunța o hotărâre care să dea o rezolvare de principiu asupra următoarei chestiuni de drept: "în interpretarea dispozițiilor art. 551 din Legea nr. 254/2013, pentru determinarea restului de pedeapsă rămas neexecutat în vederea aplicării tratamentului sancționator de la art. 104 alin. (2) coroborat cu art. 43 alin. (1) din Codul penal, trebuie recalculată, începând cu data de 24.07.2012, «perioada executată efectiv» din pedeapsa din executarea căreia inculpatul a fost liberat condiționat anterior intrării în vigoare a Legii nr. 169/2017 (prin considerarea ca executate, suplimentar, a 6 zile din pedeapsa aplicată pentru fiecare perioadă de 30 de zile executate în condiții necorespunzătoare, cu efectul micșorării restului rămas neexecutat din pedeapsa anterioară".

III. Punctul de vedere al instanței care a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la chestiunea de drept a cărei dezlegare se solicită

Curtea de Apel București - Secția a II-a penală a reținut că normele de drept intern apreciate a fi relevante în speța dedusă judecării sunt următoarele: art. 55¹ din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal; art. 55¹ din Legea nr. 254/2013 a fost introdus prin art. I pct. 3 din Legea nr. 169/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 571 din 18 iulie 2017), art. 41 alin. (1) din Codul penal (Recidiva), art. 43 alin. (1) din Codul penal (Pedeapsa în caz de recidivă), art. 104 alin. (2) din Codul penal (Revocarea liberării condiționate).

S-a apreciat că, în interpretarea dispozițiilor art. 55¹ din Legea nr. 254/2013, pentru determinarea restului de pedeapsă rămas neexecutat în vederea aplicării tratamentului sancționator de la art. 104 alin. (2) coroborat cu art. 43 alin. (1) din Codul penal, trebuie recalculată, începând cu data de 24.07.2012, "perioada executată efectiv" din pedeapsa din executarea căreia inculpatul a fost liberat condiționat anterior intrării în vigoare a Legii nr. 169/2017 (prin considerarea ca executate, suplimentar, a 6 zile din pedeapsa aplicată pentru fiecare perioadă de 30 de zile executate în condiții necorespunzătoare, cu efectul micșorării restului rămas neexecutat din pedeapsa anterioară).

S-a arătat că, după cum rezultă din interpretarea dispozițiilor art. 55¹ alin. (1) din Legea nr. 254/2013, redată anterior, în ipoteza executării pedepsei în condiții necorespunzătoare, la calcularea "pedepsei executate efectiv" se are în vedere, indiferent de regimul de executare a pedepsei, ca măsură compensatorie, și executarea pedepsei în condiții necorespunzătoare, în sensul că "pentru fiecare perioadă de 30 de zile executate în condiții necorespunzătoare, chiar dacă acestea nu sunt consecutive, se consideră executate, suplimentar, 6 zile din pedeapsa aplicată".

De asemenea, potrivit dispozițiilor art. 55¹ alin. (8) din același act normativ, "Perioada pentru care se acordă zile considerate ca executate în compensarea cazării în condiții necorespunzătoare se calculează începând cu 24 iulie 2012".

Prin urmare, în condițiile în care legiuitorul nu distinge, în ceea ce privește categoriile de persoane care beneficiază de dispozițiile legale menționate, între condamnații care se află/se aflau încă în stare de deținere la data intrării în vigoare a normei în discuție (introdusă prin art. I pct. 3 din Legea nr. 169/2017) și cei care deja fuseseră liberați condiționat, s-a susținut că modalitatea de calcul al "pedepsei executate efectiv" de la art. 55¹ alin. (1) din Legea nr. 254/2013 se aplică ori de câte ori o persoană condamnată a executat pedeapsa în condiții necorespunzătoare, ulterior datei de

24 iulie 2012 [menționată la art. 55¹ alin. (8) din Legea nr. 254/2013], dacă nu au fost despăgubite pentru condiții necorespunzătoare de detenție, în condițiile art. VI alin. (2) din Legea nr. 169/2017.

În opinia instanței care a înaintat sesizarea, considerarea ca executate, suplimentar, a 6 zile din pedeapsa aplicată pentru fiecare perioadă de 30 de zile executate în condiții necorespunzătoare se face nu numai în vederea calculării fracțiunii din pedeapsă ce trebuie executată pentru a putea fi acordată liberarea condiționată, în condițiile art. 99 și 100 din Codul penal, ci și pentru calcularea executării - ulterior datei de 24 iulie 2012 - a pedepsei pronunțate cu privire la persoana condamnată, dispozițiile art. 55¹ din Legea nr. 254/2013 nefiind cuprinse în capitolul VIII din lege, privind liberarea condiționată, ci în capitolul IV, privind condițiile de detenție, ambele din titlul III (Executarea pedepselor privative de libertate).

Recalcularea unei pedepse anterioare, începând cu data de 24 iulie 2012, din executarea căreia persoana condamnată a fost liberată condiționat, potrivit dispozițiilor art. 55¹ din Legea nr. 254/2013, în cazul în care persoana este judecată pentru o nouă infracțiune, poate avea ca efect:

- fie reducerea restului rămas neexecutat din pedeapsa anterioară (reținându-se în continuare comiterea celei de-a doua infracțiuni în timpul termenului de supraveghere), situație în care sunt incidente dispozițiile art. 55¹ din Legea nr. 254/2013, având ca urmare reducerea restului de pedeapsă ce se adaugă la pedeapsa pronunțată pentru noua infracțiune săvârșită, față de dispozițiile art. 5 din Codul penal;

- fie înlăturarea restului rămas neexecutat sau reducerea acestuia (cu reținerea comiterii celei de-a doua infracțiuni după împlinirea termenului de supraveghere), situație în care sunt incidente dispozițiile art. 55¹ din Legea nr. 254/2013, având drept consecință reținerea stării de recidivă postexecutorie [și majorarea cu jumătate a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege, potrivit art. 43 alin. (5) din Codul penal] pentru faptele comise ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 169/2017, iar pentru faptele comise anterior intrării în vigoare a Legii nr. 169/2017 - numai în măsura în care pedeapsa aplicată potrivit tratamentului sancționator de la art. 43 alin. (5) din Codul penal este mai mică decât cea aplicată potrivit dispozițiilor art. 43 alin. (1) din Codul penal, respectându-se astfel principiul aplicării legii penale mai favorabile.

IV. Punctul de vedere al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

În urma analizei condițiilor de admisibilitate a sesizării, efectuate în temeiul art. 475 din Codul de procedură penală, Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a concluzionat că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege, justificat de faptul că sesizarea aparține unei curți de apel investite cu soluționarea cauzei în ultimă instanță (apel) care a constatat, în cursul judecării, existența unei chestiuni de drept a cărei dezlegare nu a mai fost supusă examenului Înaltei Curți de Casație și Justiție, nestatuându-se asupra ei printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii aflat în curs de soluționare.

Totodată, Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a considerat că de lămurirea acestei chestiuni de drept depinde soluționarea pe fond a cauzei în care a fost invocată deoarece categoriile de persoane susceptibile de incidența art. 55¹ din Legea nr. 254/2013 sunt, în raport cu momentul intrării în vigoare a Legii nr. 169/2017:

- a) persoanele condamnate aflate în curs de executare a pedepsei în condiții de detenție;
- b) persoanele condamnate eliberate condiționat anterior intrării în vigoare a Legii nr. 169/2017 și aflate în termenul liberării condiționate;
- c) persoanele condamnate eliberate condiționat anterior intrării în vigoare a Legii nr. 169/2017 și aflate după expirarea termenului liberării condiționate, deci după considerarea ca executată a pedepsei;
- d) persoanele condamnate care au executat, anterior intrării în vigoare a Legii nr. 169/2017,

integral pedeapsa în penitenciar.

S-a arătat că incidența art. 55¹ din Legea nr. 254/2013 cu privire la toate categoriile anterior menționate este susținută de principiul ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus, respectiv de faptul că nu se face distincție între categoriile de persoane condamnate, beneficiare ale acestor reglementări.

Totodată, s-a arătat că trebuie avut în vedere și scopul legii - soluție de reducere a suprapopulării din penitenciare și de compensare a vătămării drepturilor ce rezultă din acest aspect - astfel cum s-a arătat în Expunerea de motive a Legii nr. 169/2017, de modificare a Legii nr. 254/2013.

Dacă primul obiectiv vizează persoanele condamnate aflate în curs de executare în momentul intrării în vigoare a Legii nr. 169/2017, cel de al doilea vizează atât categoriile precizate anterior (tuturor acestor persoane le-au fost vătămăte drepturile prin executarea pedepsei în condiții necorespunzătoare), cât și persoanele care la momentul intrării în vigoare a actului normativ erau liberate condiționat și se aflau în termenul de liberare condiționată, întrucât legea nu distinge.

De altfel, situația acestora fiind identică (executarea pedepsei în condiții necorespunzătoare) și tratamentul juridic aferent acestei situații trebuie să fie identic, respectiv recunoașterea beneficiului art. 55¹ din Legea nr. 254/2013 tuturor categoriilor enunțate.

S-a arătat că, în cauza ce face obiectul sesizării, interesează categoria persoanelor condamnate liberate condiționat anterior intrării în vigoare a Legii nr. 169/2017 și aflate în cursul termenului liberării condiționate și care, în cursul acestui termen, săvârșesc o nouă infracțiune.

În această ipoteză, prin efectul compensatoriu prevăzut de art. 55¹ din Legea nr. 254/2013, pedeapsa aplicată pentru prima infracțiune, aceea din a cărei executare a fost liberat condiționat condamnatul, va fi considerată ca executată mai devreme ca urmare a restului de pedeapsă rămas neexecutat mai mic.

Acest rest de pedeapsă rămas neexecutat (cu care se va opera în urma revocării liberării condiționate, în vederea aplicării tratamentului sancționator) se va determina deducând din pedeapsa de executat perioada efectiv executată, precum și perioada zilelor calculate ca executate, în considerarea condițiilor necorespunzătoare de detenție.

Restul astfel identificat se va adăuga la pedeapsa aplicată pentru infracțiunea dedusă judecății și comisă în cursul termenului de liberare condiționată.

În consecință, în opinia Ministerului Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, în interpretarea dispozițiilor art. 55¹ din Legea nr. 254/2013, pentru determinarea restului de pedeapsă rămas neexecutat în vederea aplicării tratamentului sancționator de la art. 104 alin. (2) coroborat cu art. 43 alin. (1) din Codul penal, trebuie recalculată, începând cu data de 24.07.2012, "perioada executată efectiv" din pedeapsa din executarea căreia inculpatul a fost liberat condiționat anterior intrării în vigoare a Legii nr. 169/2017 (prin considerarea ca executate, suplimentar, a 6 zile din pedeapsa aplicată pentru fiecare perioadă de 30 de zile executate în condiții necorespunzătoare, cu efectul micșorării restului rămas neexecutat din pedeapsa anterioară).

V. Opiniile instanțelor judecătorești

În conformitate cu dispozițiile art. 476 alin. (10) din Codul de procedură penală cu referire la art. 473 alin. (5) din Codul de procedură penală s-a solicitat punctul de vedere al instanțelor judecătorești asupra chestiunii de drept supuse dezlegării.

Au comunicat puncte de vedere asupra problemei de drept în discuție: Curtea de Apel Galați, Curtea de Apel Constanța, Curtea de Apel Cluj, Curtea de Apel Oradea, Curtea de Apel Târgu Mureș, Curtea de Apel Bacău, Curtea de Apel Brașov, Curtea de Apel Suceava, Curtea de Apel Ploiești, Curtea de Apel Timișoara, Curtea de Apel București și Curtea de Apel Iași care, după caz, au făcut referire și la punctele de vedere ale unora dintre instanțele arondate.

În principal s-au conturat următoarele opinii:

Într-o primă opinie exprimată de Curtea de Apel Oradea, Curtea de Apel Ploiești, Curtea de Apel București (opinie majoritară) Tribunalul București (în majoritate), Tribunalul Călărași, Tribunalul Giurgiu, Tribunalul Ilfov, Tribunalul Caraș-Severin, Tribunalul Brașov, Tribunalul Bacău, Tribunalul Bihor, Tribunalul Teleorman, Judecătoria Moinești s-a susținut că pentru determinarea restului de pedeapsă rămas neexecutat în vederea aplicării tratamentului sancționator de la art. 104 alin. (2) coroborat cu art. 43 alin. (1) din Codul penal trebuie recalculată, începând cu data de 24.07.2012, "perioada executată efectiv" din pedeapsa din executarea căreia inculpatul a fost liberat condiționat anterior intrării în vigoare a Legii nr. 169/2017 (prin considerarea ca executate, suplimentar, a 6 zile din pedeapsa aplicată pentru fiecare perioadă de 30 de zile executate în condiții necorespunzătoare), cu efectul micșorării restului rămas neexecutat din pedeapsa anterioară.

În cea de-a doua opinie exprimată de Curtea de Apel Galați, Curtea de Apel Brașov, Curtea de Apel București (opinia minoritară), Tribunalul București (în opinie minoritară), Tribunalul Ialomița, Tribunalul Covasna, Tribunalul Neamț, Tribunalul Hunedoara, Judecătoria Cluj-Napoca, Judecătoria Baia Mare, Judecătoria Zalău, Judecătoria Roman, Judecătoria Botoșani (jurisprudență - 1 hotărâre), Judecătoria Bacău (în opinie majoritară), Judecătoria Deva - s-a apreciat că, în interpretarea dispozițiilor art. 55¹ din Legea nr. 254/2013, pentru determinarea restului de pedeapsă rămas neexecutat în vederea aplicării tratamentului sancționator de la art. 104 alin. (2) coroborat cu art. 43 alin. (1) din Codul penal, nu trebuie recalculată, începând cu data de 24.07.2012, "perioada executată efectiv" din pedeapsa din executarea căreia inculpatul a fost liberat condiționat anterior intrării în vigoare a Legii nr. 169/2017.

În cea de-a treia opinie exprimată - Tribunalul Vaslui și instanțele arondate, Curtea de Apel Timișoara, Tribunalul Arad, Tribunalul Constanța, Curtea de Apel Târgu Mureș - s-a considerat că, în cazul revocării unei liberări condiționate ce fusese dispusă înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 169/2017, se revocă întreg restul rămas neexecutat din pedeapsa anterioară, indicat în sentința de liberare, se aplică o nouă pedeapsă conform regulilor de la recidivă postcondamnatorie sau pluralitatea intermediară, iar problema aplicării dispozițiilor art. 55¹ din Legea nr. 254/2013 vizează pedeapsa astfel rezultantă și este o chestiune ce se rezolvă în cursul executării pedepsei, în vederea calculării fracției pentru o nouă liberare condiționată.

Nu au exprimat un punct de vedere propriu: Curtea de Apel Iași, Curtea de Apel Suceava, Curtea de Apel Cluj, Curtea de Apel Bacău, Curtea de Apel Constanța, Curtea de Apel Alba Iulia, instanțe care au indicat doar că nu au jurisprudență.

Curtea de Apel Craiova și instanțele din raza sa de activitate au exprimat puncte de vedere privind primele două opinii arătate mai sus, fără a se putea decela care este opinia majoritară.

VI. Examenul jurisprudenței

Instanțele la care au fost identificate hotărâri judecătorești în această materie sunt: Curtea de Apel Suceava (Judecătoria Botoșani - Sentința penală nr. 61 din 16 ianuarie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 19.873/193/2017), Curtea de Apel București - Secția a II-a penală - Decizia penală nr. 1.471/A din 25 octombrie 2017 pronunțată în Dosarul nr. 2.024/339/2015; Decizia penală nr. 1.517/A din 31 octombrie 2017 pronunțată în Dosarul nr. 14.411/1.748/2016; Decizia penală nr. 1.349/A din 6 octombrie 2017 pronunțată în Dosarul nr. 15.941/1.748/2016 (Judecătoria Sectorului 1 București - Sentința penală nr. 8 din 11 ianuarie 2018 pronunțată în Dosarul nr. 29.143/299/2017).

VII. Jurisprudența relevantă a Curții Constituționale

Nu au fost identificate decizii relevante în problema de drept supusă dezlegării.

VIII. Jurisprudența relevantă a Înaltei Curți de Casație și Justiție

Nu au fost identificate decizii relevante legate strict de problema de drept supusă dezlegării.

IX. Jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului

Nu a fost identificată jurisprudență a Curții Europene a Drepturilor Omului privind problema de drept supusă dezlegării.

A fost identificată jurisprudență a Curții Europene a Drepturilor Omului - prin care se constată condițiile improprii de detenție din penitenciarele românești și se reamintește faptul că acest lucru înseamnă încălcarea dispozițiilor art. 3 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, menționându-se totodată că ". . . nu este sarcina Curții să stabilească ce măsuri reparatorii ar fi indicat de luat de către un stat pârât în conformitate cu obligațiile acestuia prevăzute la art. 46 din convenție. . .", dar și faptul că ". . . eforturile constante și pe termen lung, precum adoptarea unor măsuri suplimentare, trebuie continuate pentru a ajunge la o deplină conformitate cu art. 3 și 46 din Convenție." (Cauza Iacov Stanciu c. România).

X. Opinia specialiștilor consultați

În conformitate cu dispozițiile art. 476 alin. (10) din Codul de procedură penală raportat la art. 473 alin. (5) din Codul de procedură penală a fost solicitată opinia scrisă a unor specialiști cu privire la chestiunea de drept ce formează obiectul sesizării.

Au fost înaintate puncte de vedere de către Colectivul de drept penal al Catedrei de drept public din cadrul Universității Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca și de Departamentul de drept public al Facultății de Drept din cadrul Universității de Drept din Timișoara, ambele puncte de vedere fiind în sensul necesității recalculării perioadei efectiv executate din pedeapsa din a cărei executare a fost dispusă liberarea condiționată anterior intrării în vigoare a Legii nr. 169/2017 (prin considerarea ca executate, suplimentar, a 6 zile din pedeapsă pentru fiecare 30 de zile executate efectiv în condiții necorespunzătoare).

XI. Punctul de vedere exprimat de Direcția legislație, studii, documentare și informare juridică din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție

Cu privire la chestiunea de drept care formează obiectul sesizării prealabile în Dosarul nr. 436/1/2018 s-a opinat că, în interpretarea dispozițiilor art. 55¹ alin. (1) și (8) din Legea nr. 254/2013, în cazul persoanelor liberate condiționat anterior intrării în vigoare a Legii nr. 169/2017, pentru determinarea restului de pedeapsă rămas neexecutat în scopul aplicării tratamentului sancționator prevăzut în art. 104 alin. (2) coroborat cu art. 43 alin. (1) din Codul penal trebuie recalculată, începând cu data de 24 iulie 2012, "partea efectiv executată" din durata pedepsei închisorii - pedeapsă din executarea căreia inculpatul a fost liberat condiționat. Recalcularea se realizează în condițiile art. 55¹ alin. (1) din Legea nr. 254/2013 (considerându-se executate, suplimentar, 6 zile din pedeapsa aplicată pentru fiecare perioadă de 30 de zile executate în condiții necorespunzătoare) și are ca efect reducerea duratei restului rămas neexecutat din pedeapsa anterioară.

XII. Dispozițiile legale supuse interpretării

Art. 55¹ din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal:

"Art. 55¹. - Compensarea în cazul cazării în condiții necorespunzătoare

(1) La calcularea pedepsei executate efectiv se are în vedere, indiferent de regimul de executare a pedepsei, ca măsură compensatorie, și executarea pedepsei în condiții necorespunzătoare, caz în care, pentru fiecare perioadă de 30 de zile executate în condiții necorespunzătoare, chiar dacă acestea nu sunt consecutive, se consideră executate, suplimentar, 6 zile din pedeapsa aplicată.

(2) În sensul prezentului articol se consideră condiții necorespunzătoare cazarea unei persoane în oricare centru de detenție din România care a avut lipsuri la condițiile impuse de standardele europene.

(3) În sensul prezentului articol se consideră executare a pedepsei în condiții necorespunzătoare

cazarea în oricare dintre situațiile următoare:

a) cazarea într-un spațiu mai mic sau egal cu 4 mp/deținut, care se calculează, excluzând suprafața grupurilor sanitare și a spațiilor de depozitare a alimentelor, prin împărțirea suprafeței totale a camerelor de deținere la numărul de persoane cazate în camerele respective, indiferent de dotarea spațiului în cauză;

b) lipsa accesului la activități în aer liber;

c) lipsa accesului la lumină naturală sau aer suficient ori disponibilitatea de ventilație;

d) lipsa temperaturii adecvate a camerei;

e) lipsa posibilității de a folosi toaleta în privat și de a se respecta normele sanitare de bază, precum și cerințele de igienă;

f) existența infiltrațiilor, igrasiei și mucegaiului în pereții camerelor de detenție.

(4) Dispozițiile alin. (3) se aplică în mod corespunzător și la calcularea pedepsei executate efectiv ca măsură preventivă/pedeapsă în centrul de reținere și arestare preventivă în condiții necorespunzătoare.

(5) În sensul prezentului articol nu se consideră executare a pedepsei în condiții necorespunzătoare ziua sau perioada în care persoana a fost:

a) internată în infirmerii din cadrul locurilor de deținere, în spitale din rețeaua sanitară a Administrației Naționale a Penitenciarelor, a Ministerului Afacerilor Interne sau din rețeaua sanitară publică;

b) în tranzit.

(6) Dispozițiile prezentului articol nu se aplică în cazul în care persoana a fost despăgubită pentru condiții necorespunzătoare de detenție, prin hotărâri definitive ale instanțelor naționale sau ale Curții Europene a Drepturilor Omului, pentru perioada pentru care s-au acordat despăgubiri și a fost transferată sau mutată într-un spațiu de detenție având condiții necorespunzătoare.

(7) Beneficiul aplicării dispozițiilor alin. (1) nu poate fi revocat.

(8) Perioada pentru care se acordă zile considerate ca executate în compensarea cazării în condiții necorespunzătoare se calculează începând cu 24 iulie 2012."

Art. 55¹ din Legea nr. 254/2013 a fost introdus prin art. I pct. 3 din Legea nr. 169/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 571 din 18 iulie 2017), care mai prevede, la art. V, că:

"(1) În termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Biroul evidență și organizarea muncii din cadrul fiecărei unități va deschide o fișă de evidență pentru fiecare persoană privată de libertate în care vor fi consemnate clădirile în care a fost cazată pe parcursul pedepsei.

(2) Pentru persoanele private de libertate care au început executarea pedepsei înainte de 24 iulie 2012 fișa prevăzută la alin. (1) va cuprinde numai informațiile relevante ulterioare acestei date. (...)"

De asemenea, potrivit art. VI alin. (2) din Legea nr. 169/2017, "Prevederile prezentei legi se aplică în mod corespunzător persoanei condamnate aflate temporar, la solicitarea organelor judiciare, în centrele de reținere și arestare preventivă potrivit art. 45 alin. (6) din Legea nr. 254/2013, cu modificările și completările ulterioare, și persoanei private de libertate care a executat în condițiile art. 55¹ alin. (2) din Legea nr. 254/2013, cu modificările și completările ulterioare, pedepse și/sau măsuri privative de libertate în centre de reținere și arestare preventivă, în situația în care față de aceasta se dispune o pedeapsă privativă de libertate și nu a fost despăgubită pentru condiții necorespunzătoare de detenție, prin hotărâri definitive ale instanțelor naționale sau ale

Curții Europene a Drepturilor Omului, pentru această perioadă."

Art. 41 alin. (1) din Codul penal (Recidiva):

"Există recidivă când, după rămânerea definitivă a unei hotărâri de condamnare la pedeapsa închisorii mai mare de un an și până la reabilitare sau împlinirea termenului de reabilitare, condamnatul săvârșește din nou o infracțiune cu intenție sau cu intenție depășită, pentru care legea prevede pedeapsa închisorii de un an sau mai mare".

Art. 43 alin. (1) din Codul penal (Pedeapsa în caz de recidivă):

"Dacă înainte ca pedeapsa anterioară să fi fost executată sau considerată ca executată se săvârșește o nouă infracțiune în stare de recidivă, pedeapsa stabilită pentru aceasta se adaugă la pedeapsa anterioară neexecutată ori la restul rămas neexecutat din aceasta."

Art. 104 alin. (2) din Codul penal (Revocarea liberării condiționate):

"Dacă după acordarea liberării cel condamnat a săvârșit o nouă infracțiune, care a fost descoperită în termenul de supraveghere și pentru care s-a pronunțat o condamnare la pedeapsa închisorii, chiar după expirarea acestui termen, instanța revocă liberarea și dispune executarea restului de pedeapsă. Pedeapsa pentru noua infracțiune se stabilește și se execută, după caz, potrivit dispozițiilor de la recidivă sau pluralitate intermediară."

XIII. Opinia judecătorului-raportor

Referitor la chestiunea de drept a cărei dezlegare se solicită, opinia judecătorului-raportor a fost în sensul de admitere a sesizării formulate de Curtea de Apel București - Secția a II-a penală în Dosarul nr. 16.205/299/2017 (3.358/2017) și, pe fond, pronunțarea unei hotărâri prealabile prin care să se stabilească că "perioada executată efectiv" din pedeapsa din executarea căreia inculpatul a fost liberat condiționat anterior intrării în vigoare a Legii nr. 169/2017 nu trebuie recalculată, în vederea determinării restului de pedeapsă rămas neexecutat și aplicării tratamentului sancționator de la art. 104 alin. (2) coroborat cu art. 43 alin. (1) din Codul penal.

XIV. Înalta Curte de Casație și Justiție

Examinând sesizarea formulată de Curtea de Apel București, raportul întocmit de judecătorul-raportor și chestiunea de drept ce se solicită a fi dezlegată, constată următoarele:

I. Cu privire la admisibilitatea sesizării

Înalta Curte de Casație și Justiție reține că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 475 din Codul de procedură penală justificat de faptul că sesizarea aparține unei curți de apel investite cu soluționarea cauzei în ultimă instanță (apel), care a constatat, în cursul judecății, existența unei chestiuni de drept a cărei dezlegare nu a mai fost supusă examenului Înaltei Curți de Casație și Justiție, nestatuându-se asupra ei printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii aflat în curs de soluționare.

Totodată, de lămurirea acestei chestiuni de drept depinde soluționarea pe fond a cauzei în care a fost invocată incidența art. 55¹ din Legea nr. 254/2013 care, în raport, cu momentul intrării în vigoare a Legii nr. 169/2017 va determina, în speță, existența sau nu a unui rest rămas neexecutat din pedeapsa anterioară, din a cărei executare inculpatul a fost liberat condiționat, cu consecințe asupra individualizării concrete a pedepsei.

II. Cu privire la chestiunea de drept a cărei dezlegare se solicită:

Înalta Curte de Casație și Justiție constată că, în conformitate cu dispozițiile art. 55¹ alin. (1) din Legea nr. 254/2013, introduse prin Legea nr. 169/2017, dispoziții care reglementează "compensarea în cazul cazării în condiții necorespunzătoare", la calcularea pedepsei executate efectiv se are în vedere, indiferent de regimul de executare a pedepsei, ca măsură compensatorie, și executarea pedepsei în condiții necorespunzătoare, caz în care, pentru fiecare perioadă de 30 de zile executate

în condiții necorespunzătoare, chiar dacă acestea nu sunt consecutive, se consideră executate, suplimentar, 6 zile din pedeapsa aplicată.

În temeiul dispozițiilor art. 55¹ alin. (8) din Legea nr. 254/2013, perioada pentru care se acordă zile considerate ca executate în compensarea cazării în condiții necorespunzătoare se calculează începând cu 24 iulie 2012.

În cuprinsul dispozițiilor art. 55¹ alin. (1) și (8) din Legea nr. 254/2013, legiuitorul nu distinge, în acordarea măsurii compensatorii, între persoanele private de libertate aflate în executarea pedepsei închisorii la momentul intrării în vigoare a Legii nr. 169/2017 și persoanele liberate condiționat și nu limitează aplicarea dispozițiilor art. 55¹ alin. (1) și (8) din Legea nr. 254/2013 la persoanele private de libertate aflate în executarea pedepsei închisorii la momentul intrării în vigoare a legii menționate.

În consecință, în absența unui temei legal, persoanele liberate condiționat anterior momentului intrării în vigoare a Legii nr. 169/2017 nu pot fi excluse din sfera de aplicare a dispozițiilor art. 55¹ alin. (1) și (8) din Legea nr. 254/2013, în ipoteza în care sunt incidente dispozițiile art. 104 alin. (2) din Codul penal privitoare la revocarea liberării condiționate.

Totodată, evoluția procesului legislativ care a condus la adoptarea Legii nr. 169/2017 relevă, cu claritate, voința legiuitorului de a nu limita aplicarea dispozițiilor art. 55¹ alin. (1) și (8) din Legea nr. 254/2013 la persoanele private de libertate aflate în executarea pedepsei închisorii la momentul intrării în vigoare a Legii nr. 169/2017 și de a nu limita acordarea măsurii compensatorii la instituția liberării condiționate, aplicabilă ulterior intrării în vigoare a legii menționate.

În acest sens se remarcă faptul că, în forma inițială a proiectului legii, aprobată în Guvern, dispozițiile privitoare la măsura compensatorie erau incluse în capitolul consacrat liberării condiționate din Legea nr. 254/2013, iar inițiatorul restrângea în mod explicit aplicabilitatea acestor dispoziții la instituția liberării condiționate.

Modificările operate ulterior de legiuitor asupra formei inițiale a proiectului, prin eliminarea reglementării măsurii compensatorii din capitolul consacrat liberării condiționate și includerea acestei reglementări în capitolul dedicat condițiilor de detenție, dar mai ales prin eliminarea referirii la liberarea condiționată, reflectă voința acestuia de a nu restrânge aplicabilitatea dispozițiilor art. 55¹ alin. (1) și (8) din Legea nr. 254/2013 la persoanele private de libertate aflate în executarea pedepsei închisorii, care au vocația de a beneficia de liberarea condiționată ulterior intrării în vigoare a legii menționate.

Așadar, excluderea persoanelor liberate condiționat anterior, din sfera de aplicare a dispozițiilor art. 55¹ alin. (1) și (8) din Legea nr. 254/2013, atunci când devin incidente dispozițiile în materia revocării liberării condiționate, ar contraveni voinței legiuitorului, care rezultă din evoluția procesului legislativ.

Ca atare, aplicând dispozițiile art. 55¹ alin. (1) și (8) din Legea nr. 254/2013, instanța de judecată trebuie să recalculeze "partea efectiv executată" din durata pedepsei închisorii, considerând executate, suplimentar, 6 zile din pedeapsa aplicată pentru fiecare perioadă de 30 de zile executate în condiții necorespunzătoare începând cu 24 iulie 2012.

Pe baza recalculării, instanța de judecată determină partea considerată ca executată prin acordarea măsurii compensatorii și reduce în mod corespunzător durata restului rămas neexecutat din pedeapsa închisorii.

În ceea ce privește însă efectele concrete ale acestei recalculări asupra stării de recidivă, revocării sau nu a liberării condiționate și altele asemenea, Înalta Curte de Casație și Justiție constată că acestea nu fac obiectul sesizării de față, motiv pentru care nu se va pronunța asupra lor.

În consecință, față de toate aceste considerente, în conformitate cu dispozițiile art. 475 și

următoarele din Codul de procedură penală, va admite sesizarea formulată de Curtea de Apel București - Secția a II-a penală, în Dosarul nr. 16.205/299/2017 (3.358/2017) și va stabili că, în interpretarea dispozițiilor art. 551 din Legea nr. 254/2013, pentru determinarea restului de pedeapsă rămas neexecutat în vederea aplicării tratamentului sancționator de la art. 104 alin. (2) coroborat cu art. 43 alin. (1) din Codul penal, trebuie recalculată - începând cu data de 24.07.2012 - perioada executată efectiv din pedeapsa din a cărei executare a fost dispusă liberarea condiționată anterior intrării în vigoare a Legii nr. 169/2017 prin considerarea ca executate suplimentar a zilelor calculate ca executate în considerarea condițiilor de detenție necorespunzătoare.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel București - Secția a II-a penală, în Dosarul nr. 16.205/299/2017 (3.358/2017), prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea de principiu a următoarei chestiuni de drept: "în interpretarea dispozițiilor art. 55¹ din Legea nr. 254/2013, pentru determinarea restului de pedeapsă rămas neexecutat în vederea aplicării tratamentului sancționator de la art. 104 alin. (2) coroborat cu art. 43 alin. (1) din Codul penal, trebuie recalculată, începând cu data de 24.07.2012, «perioada executată efectiv» din pedeapsa din executarea căreia inculpatul a fost liberat condiționat anterior intrării în vigoare a Legii nr. 169/2017 (prin considerarea ca executate, suplimentar, a 6 zile din pedeapsa aplicată pentru fiecare perioadă de 30 de zile executate în condiții necorespunzătoare), cu efectul micșorării restului rămas neexecutat din pedeapsa anterioară".

Stabilește că, în interpretarea dispozițiilor art. 55¹ din Legea nr. 254/2013, pentru determinarea restului de pedeapsă rămas neexecutat în vederea aplicării tratamentului sancționator de la art. 104 alin. (2) coroborat cu art. 43 alin. (1) din Codul penal, trebuie recalculată, începând cu data de 24.07.2012 - perioada executată efectiv din pedeapsa din a cărei executare a fost dispusă liberarea condiționată anterior intrării în vigoare a Legii nr. 169/2017 prin considerarea ca executate suplimentar a zilelor calculate ca executate în considerarea condițiilor de detenție necorespunzătoare.

Obligatorie de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, potrivit art. 477 alin. (3) din Codul de procedură penală.

Pronunțată, în ședință publică, astăzi, 26 aprilie 2018.